

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

16. ROČNÍK - LISTOPAD 2018 - ČÍSLO 176

FARNÍČEK

PRAŽSKÝ BISKUP MONS. KAREL HERBST
POSVĚTIL NÁŠ NOVÝ OLTÁŘ

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

před třemi týdny prožila naše farnost mimořádnou událost, která se už nebude nikdy opakovat. Biskup Karel Herbst nám konsekroval nový obětní stůl, nejdůležitější místo pro katolickou bohoslužbu. Krásná nová dlažba v celém presbytáři, nový ambon a obětní stůl z carrarského mramoru pevně ukotvené, jsou naplněním požadavku druhého vatikánského koncilu v Konstituci o posvátné liturgii. Kéž by všichni farníci brali vážně Kristovo pozvání k bohatě prostřenému stolu Božího Slova a Chleba každou neděli. Účast na nedělní bohoslužbě není povinnost, ale výsada!

Zve mně sám Boží Syn Ježíš Kristus. Kdo je víc a co je víc?

Druhou velkou událostí pro celý národ je 100 roků od vzniku Československé republiky. Jako každá velká událost má své světlé i stinné stránky. Byly toho plné noviny, časopisy, rozhlas i televize. Četl jsem toho i viděl mnoho. Z časopisu Respekt 43/2018 z dvaceti dotazovaných osobností vybírám jednu a jen část odpovědi, která se mi jeví jako velmi důležitá. Pan Josef Výprachtický – starosta Junáka – českého skauta říká: „Naše republika vznikla před sto lety na demokratických základech, které jí vtiskl T. G. Masaryk a na její demokratickou tradici navázal Václav Havel. Jsem hrdý na to, že skautky a skauti na straně demokracie pevně stojí v dobách dobrých i zlých. Přál bych si, aby naše republika byla tolerantní, otevřená a sebevědomá, se zdravou demokracií a silnými všeobecně respektovanými institucemi, aby dokázala být prospěšným členem a spolehlivým partnerem v rámci EU a NATO... A naší zemi bych přál, abychom si my, její občané uměli vážit svobody a nevzdávali se svého osobního podílu odpovědnosti za stav věcí veřejných. Věřím, že jako skauti k tomu budeme dlouhodobě přispívat.“

A do třetice jsme do nového měsíce listopadu vstoupili tou největší událostí – Slavností Všech svatých. Do této obrovské galerie světců nás uvede úžasná světice měsíce svatá Alžběta Duryňská (Uherská), rozměrem svatosti, který je pro naši dobu nesmírně potřebný. O tom se dočtete na jiném místě Farníčku. Hned za touto slavností všech svatých následuje Vzpomínka na všechny věrné zemřelé, kterou v naší arcidiecézi tak silně prožíváme. Ale abychom nezůstali jen u krásné ozdobených hrobů, podíváme se očima víry co je za nimi v dalším článku Farníčku.

Sestry a bratři, všem vám přeji pěkné počtení a vyprošuji velkou Boží pomoc k opravdovému životu z víry v Ježíše Krista vzkříšeného.

Žehná vám P. Josef Brtník, váš farář

DUŠIČKOVÁ POBOŽNOST

Zveme Vás na Dušičkovou pobožnost, která se letos bude konat v neděli 11. listopadu.

Nejprve od 14 hodin ve fryštáckém kostele svatého Mikuláše a od 14. 30 na hřbitově.

Na závěr proběhne také znovu vysvěcení našeho opravného hřbitova.

P. Josef Brtník

V neděli 14. října při slavnostní mši svaté celebrowané Mons. Karlem Herbstem (pražským biskupem) a bývalým fryštáckým farářem se završilo mnohaleté úsilí o důstojnou podobu presbytáře našeho kostela (včetně nového oltáře a ambonu). Velký dík patří všem, kteří se o to zasloužili ať už svými finančními dary, prací při mnoha brigádách nebo jen modlitbami. Farnost ještě jednou vyslovuje velký dík také třem institucím, bez kterých by se toto dílo nedalo uskutečnit.

Zlínskému kraji (Fondu kultury), který přispěl částkou 300 tisíc korun, Ministerstvu kultury ČR, zde se jednalo o dotaci ve výši 150 tisíc korun a také městu Fryšták, které přispělo na obnovu této naší nejvýznamnější kulturní památky částkou 110 tisíc korun.

Presbytář našeho kostel má tak po mnoha desetiletích podobu, na kterou můžeme být opravdu pyšní.

MINISTERSTVO
KULTURY

FRYŠTÁK

DUCHOVNÍ CVIČENÍ

Duchovní cvičení – exercicie jsou třídní až osmidenní setkání křesťanů v tichu kláštera, exercičního domu či velké fary. Jejich účelem je prohloubení, očistění, oživení vztahu s Bohem. K tomu pomáhá pozorné naslouchání Božimu slovu, exerciční úvahy exercitátora, osobní modlitba- rozjímání. **Hlavním činitelem duchovních cvičení je Duch svatý. Druhé místo zaujímá exercitant – účastník exercicie a teprve třetí místo exercitátor** – ten, kdo je dává, vede. Duchovní cvičení mají od deseti do padesáti účastníků podle kapacity míst, návrhu exercitátora a organizátorů exercicií. Hlavním obsahem exercicií by vždy mělo být Písmo svaté. Podbarveny jsou také spiritualitou exercitátora. Pak se jim říká exercicie jezuitské (ignaciánské), františkánské, dominikánské, salesiánské...

Já dávám exercicie v duchu svatého Ignáce z Loyoly s pomocí předlohy pětidílných exercicií polského jezuita Jozefa Augustyna. Takže celé exercicie jsou pětileté. Dávám je už třicet let. Když se vytvoří skupina 10 – 20 lidí z našich salesiánů spolupracovníků, farníků, kde jsem působil a jejich známých, tak to trvá pět roků – vydrželi-li skupina pohromadě. Takže, když jsem odešel z Brna Žabovřesk, tak jsem některou skupinu dokončoval 2 – 3 roky z Prahy. Když jsem odešel z Prahy Kobylis, tak dvě skupiny dokončuji z Fryštáku. Až se objeví první zájemci z Fryštáku, začnu dávat duchovní cvičení pro farníky a známé z okolí Fryštáku. To je trochu na vysvětlení, proč dělám něco pro jiné, než farníky. Kněz řeholník a k tomu ještě exercitátor má vždy větší přesah přes farnost. Letos jsem dával troje exercicie, příští rok budou asi čtvery. Miniaturou duchovních cvičení je jednodenní duchovní obnova v době adventní a postní. Tu už jsme začali loni i u nás ve Fryštáku. V adventu (v sobotu 15. prosince) bude u nás znovu

Těším se na vás - o. Josef

PŘÍPRAVA DĚTÍ S RODIČI NA PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ

Rodiče mají být svým dětem prvními svědky víry slovem i životem. Proto jim patří úkol i výsada připravit své děti k prvnímu setkání s Bohem, milosrdným Otcem ve svátosti smíření a s Ježíšem Kristem v eucharistii - ve svátém přijímání. Podle směrnic biskupské konference pro katechezi se předpokládá předchozí náboženská výuka ve škole nebo ve farnosti. Učebnice třetí třídy má zaměření k přípravě na tyto dvě svátosti. Tím je prakticky určen věk dítěte. Výjimky jsou možné po osobní domluvě s farářem. Příprava bude mít dvě fáze. První budou setkání jednoho z rodičů s farářem, která budou jednou za měsíc v pondělí večer.

První setkání bude 5. 11. v 18.00 ve farním sále. Druhá fáze bude blízká příprava rodičů s dětmi ve středu po bohoslužbě pro děti. Ta začne dva měsíce před slavností prvního svatého přijímání, které bude v neděli 12. 5. 2019 v 10 hodin.

o. Josef

KURZY ALFA

Milí přátelé, rádi bychom vás pozvali do kurzů ALFA, které se budou konat v naší farnosti na začátku příštího roku.

CO JSOU KURZY ALFA?

Kurzy ALFA jsou nástrojem evangelizace pro místní církve, který používá stovky katolických farností po celém světě.

Tyto kurzy pořádají také mnohé jiné křesťanské denominace, aby lidem zprostředkovaly důležitou zprávu o Ježíši Kristu, která mění lidské životy.

Dnes se koná více než 32 000 kurzů ALFA ve více než 155 zemích světa.

Mnoho zemí, které ALFA organizují, pořádá propagační akce, jež pomáhají šířit povědomí o těchto kurzech. Díky těmto kampaním a díky osobním pozváním přátel, přitahují k víře tyto kurzy mnoho lidí s malým povědomím o křesťanství a stejně tak mnohé pokřtěné katolíky, kteří touží svou víru posilnit a rozmnožit.

Doufáme, že i vy budete moci zažít, že kurzy ALFA jsou jedním z velmi dostupných, praktických a účinných způsobů, jak odpovědět na výzvu k evangelizaci.

Kitty Kay-Shuttleworth - Alfa pro katolíky

„Smyslem našich životů je zjevit Boha lidem. A jen tam, kde je Bůh vidět, začíná opravdový život. Pouze když se setkáme s živým Bohem v Kristu, víme, co život opravdu je.“ **Papež Benedikt XVI.**

„Zdá se mi, že nadešel okamžik, kdy je potřeba nasadit veškerou energii v církvi pro evangelizaci a misi ke všem národům. Nikdo, kdo věří v Krista, žádná církevní instituce se nemůže vyhnout této důležité povinnosti: Zvěstovat Krista všem národům.“ **Papež Jan Pavel II., (Redemptoris Missio)**

PŘÍŠTĚ:

Jak kurzy ALFA fungují?

A něco z historie kurzů.

Pokud byste se chtěli přihlásit tak můžete volat na číslo: 604 568 285

Za tým Kurzů Alfa Sylva a David Odstrčilovi za plné podpory otce J. Brtníka.

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÁ ALŽBĚTA DURYNSKÁ

Svatá Alžběta Durynská se narodila roku 1207 na Bratislavském hradě jako dcera uherského krále Ondřeje II. a Gertrudy z Merana. Roku 1211 opustila rodný dům a s velikým věnem byla převezena na hrad Wartburg v Durynsku. Ten patřil lantkraběti Hermanovi, jehož syna Ludvíka si měla Alžběta v budoucnu vzít.

U Alžběty se brzy projevila hluboká spiritualita, Inutí k Boží vůli a pohrdání bohatstvím a marnostmi tohoto světa. Alžbětina láska a zbožnost byly veliké, ale její rodina je ne vždy sdílela. Herman roku 1217 zemřel a po něm nastoupil Ludvík, který se na jaře roku 1221 oženil s Alžbětou.

Roku 1222 se jí narodil první syn - Herman. Františkánský bratr Rudiger se stal Alžbětiným duchovním vůdcem a její soucit se tak po vzoru františkánů obrátil i na nemocné leprou. Roku 1224 zanechal Ludvík správu svého panství Alžbětě a připojil se ke křížové výpravě, kterou vyhlásil papež Honorius III.

V září roku 1227 zemřel Ludvík v Otrantu. Alžběta se tuto zprávu dozvěděla v říjnu, krátce po porodu třetího dítěte. Její strýc a biskup na ni naléhal, aby se znovu provdala, přestože ještě za života svého manžela učinila slib, že pokud její muž zemře, bude žít ve zdrženlivosti. Strýc tedy naléhal marně. V létě roku 1228 postavila františkánský špitál v Marburku. Bez přestání se věnovala svému dílu až do své smrti dne 17. listopadu roku 1231. Její život nám hezky přiblíží její duchovní rádcе.

***

Z dopisu Konráda z Marburku, duchovního rádcе sv. Alžběty.

Začala se projevovat síla Alžbětiných ctností. Už předtím po celý svůj život byla těšitelkou chudých; ale od té doby, kdy nařídila vybudovat blízko jednoho svého hradu špitál a shromáždila v něm mnoho nemocných a neduživých, věnovala se zcela službě chudákům. Také všem, kdo tam prosili o almužnu, štědře rozdávala milodary, a nejen tam, ale na celém území podléhajícím pravomoci jejího manžela. Tak vyčerpala všechny své důchody ze čtyř knížectví svého manžela, až nakonec dala prodat ve prospěch chudých všechny své ozdoby a drahocenné šaty.

Měla ve zvyku dvakrát denně, ráno a večer, osobně navštěvovat všechny své nemocné. A ty, jichž se druzí zvláště štítily, osobně ošetřovala: jedny krmila, jiným upravovala lůžko, některé přenášela na ramenou, a prokazovala mnoho jiných milosrdných skutků; její muž, blahé paměti, jí v tom v ničem nebránil. A když jí potom manžel zemřel, usilovala o co největší dokonalost a vyžádala si ode mě s mnoha slzami, abych jí dovolil žebrot dům od domu. A právě na Velký pátek, když byly odhaleny oltáře, položila ruce na oltář v jedné kapli svého města, kde usadila Menší bratry, a za přítomnosti některých se zřekla vlastní vůle, veškeré světské slávy a všeho, co Spasitel v evangeliu radil opustit. A potom, když viděla, že by mohla být znovu vtažena do světského ruchu a pozemské slávy, zůstane-li v zemi, kde se jí za života jejího manžela prokazovaly pocty, přišla za mnou proti mé vůli do Marburku. Tam zřídila ve městě špitál, shromažďovala nemocné a neduživé, a ty, kteří byli zvlášť ubozí, nebo se jimi pohrdalo, obsluhovala u svého stolu.

Dokončení na vedlejší straně

Přes tuto její činnost – říkám to před Bohem – jsem málokdy viděl ženu, která by byla víc kontemplativní. Vždyť některé řeholnice a řeholníci viděli velmi často, když se vracela od vnitřní modlitby, jak její tvář podivuhodně zářila a z očí jí vycházely jakoby sluneční paprsky. Než zemřela, vyslechl jsem její zpověď. A když jsem se ptal, jak se má naložit s jejím majetkem a osobními věcmi, odpověděla, že všechno jí už dávno patřilo jen zdánlivě a že je to majetek chudých. Prosila mě, abych jim všechno rozdělil, kromě nejobyčejnějších šatů, které měla na sobě a v nichž chtěla být pochována. Když to bylo projednáno, přijala tělo Páně a potom se až do večera znovu vracela

k tomu nejlepšímu, co slyšela v kázání. Potom s velikou zbožností svěřila Bohu všechny, kdo se u ní shromáždili, a skonala, jako by sladce usnula.

Bože, tys dal svaté Alžbětě poznat, že v chudých prokazuje úctu Kristu; na její přímlovu dej i nám, ať s neúnavnou láskou sloužíme potřebným a trpícím. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

BLÍŽÍ SE SVÁTEK SVATÉ ANEŽKY ČESKÉ - PATRONKY CHARITYY

Svatá Anežka je národní patronkou Charity ČR již od devadesátých let, jak se loni shodla Rada Charity ČR. A to byl důvod k uspořádání celonárodní akce.

Na počest sv. Anežky České se 13. listopadu 2018 v Olomouci pod záštitou arcibiskupa Jana Graubnera koná symposium „Charita a spiritualita“.

„Na oslavu přijede vzácný host z Vatikánu, kardinál Paul Josef Cordes, emeritní předseda Papežské rady Cor unum, a z německého Freiburgu očekáváme prof. Dr. Heinricha Pompeye, který v Olomouci na CMTF založil Katedru křesťanské sociální práce, deset let zde působil a v roce 2016 obdržel čestný doktorát. Jak oba hosté sdělili, do Olomouce se moc těší. Kardinál Cordes již byl jednou v Olomouci, a to na sympoziu u příležitosti vydání encykliky *Deus caritas est* v roce 2007,“ informuje za organizátory Zdenka Kumstýřová. Kromě uvedených zahraničních hostů vystoupí na sympoziu arcibiskup Jan Graubner, prezident Charity ČR biskup Pavel Posád a ředitel Charity ČR Lukáš Curylo.

Symposium se koná v Arcibiskupském paláci v Olomouci 13. listopadu od 9.30. Organizátory potěšil zájem o akci, protože je přihlášených 170 pracovníků Charit ze všech osmi českých a moravských diecézí a kapacita sálu je zcela naplněná. Veřejnost je zvána na slavnostní mši svatou odpoledne od 15.30 v katedrále sv. Václava, kterou budou koncelebrovat arcibiskup Graubner a kardinál Cordes. Slavnostní mše bude obětována za pracovníky a dobrovolníky Charit a bude završením celého Dne české Charity.

VZPOMÍNKA NA VĚRNÉ ZEMŘELÉ

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

K životu každého z nás patří skutečnost, že můžeme kdykoliv a kdekoliv zemřít. Nejruznější lékařská péče nám může život prodloužit, ale smrt zrušit nemůže. Nemá význam před tím zavírat oči. Proč existuje smrt? Kde se vzala? Smrt je následkem odvrácení člověka od Boha - dárce života. Člověk je stvořen k životu. Smrt zcela odporuje našemu nejhlubšímu určení a naší nejhlubší touze - touze po životě. Náš strach ze smrti je tedy zcela pochopitelný. Nechci beze stopy zmizet ze života. Jsem však ze dne na den starší a jdu vstříc smrti. Nevím, kdy mě překvapí, ale jedno vím jistě: určitě na mě čeká. Když přijde, budu muset všechno opustit, všeho se vzdát - mých nejbližších, přátel, věcí, které mám rád, majetku... A je tu ještě jedna znepokojující otázka: Kam půjdu? Tváří v tvář smrti hledá každý nějakou pevnou oporu.

Kde ji však najít? Jak ji získat?

Podle Bible jsou dvě formy života po smrti: jedna je radost a plnost, druhá je zoufalství a beznaděj. Záleží na každém jednotlivci, pro kterou možnost se rozhodne.

NEBE - V životě každého člověka existují chvíle vnitřního štěstí: prožívání harmonie, bezpečí, svobody, jistoty, síly, pokoje, radosti, lásky... To vše je jen předtuchou toho, co znamená „být v nebi“, žít navždy život v plnosti, v Boží přítomnosti a lásce. My jen tušíme něco z tajemství, pro které jsme stvořeni. Je to tajemství nové formy života: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují...“ (1 .Korintským 2,9).

PEKLO je stav věčného zoufalství, osamocení, nenávisti a výčitek svědomí. Člověk se do této bezvýchodné situace dostává tím, že se uzavírá před Bohem. Říká mu: „Já tě nepotřebuji, vystačím si sám.“ Odmítnutí Boha znamená odmítnutí jeho lásky. Láska se nemůže vnucovat násilím. Láska se stává bezmocnou tam, kde je odmítána.

Ježíš Kristus - jistota pro věčnost. Bůh právě ve své lásce a milosti nabízí člověku jistotu pro život časný i věčný. Tou jistotou je Ježíš Kristus. V něm Bůh sestoupil na naši zem, aby nám skrze Kristovu smrt na kříži a jeho zmrtvýchvstání otevřel cestu k věčnému životu v Boží přítomnosti. Svou smrtí nás Kristus osvobozuje od hříchu a smrti. Svým vzkříšením nám otevírá přístup k novému a plnému životu.

Ježíšovo zmrtvýchvstání je vrcholnou a ústřední pravdou křesťanské víry. Ježíš přišel mezi nás, abychom měli život a měli ho v hojnosti (Jan 10,10). Vzkříšený Kristus je tedy základem a zdrojem budoucího vzkříšení člověka. Žádný člověk se již nemusí bát. Nikdo není určen k zániku a nicotě. Každý může žít na zemi plnohodnotný život a po smrti získat život věčný. Cesta k životu věčnému vede skrze vzkříšeného Ježíše Krista, který řekl: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“ (Jan 14,1; 11,25). Ten, kdo si zvolí cestu víry v Ježíše Krista, může v hodině smrti vyznávat:

NEUMÍRÁM, ale vcházím do života. Smrt není nějaký přízrak nebo hrozná příšera, jak se znázorňuje na obrazech. V Bibli se říká, že smrt je odloučení duše od těla. Nic jiného. A já nemám strach z odloučení, které mě navždy spojí s dobrým Bohem.

Pro mne si nepřijde „smrt“, ale Bůh.

JE BŮH ŽIDŮ TOTOŽNÝ S BOHEM KŘESŤANŮ?

Bůh Mojžíšův a Bůh Ježíšův

Lidé si obvykle myslí, že Bůh židů je totožný s Bohem křesťanů. Je tomu tak, a zároveň to tak vůbec není: všechno závisí na úhlu pohledu.

Co je v judaismu naprosto nemyslitelné

Trojediný Bůh, Bůh, který se sklání k mému hříšnému lidství, Bůh, který se stal člověkem a řekl, že nepřišel proto, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil, Bůh, který umírá z lásky ke mně, a Bůh, který nesoudí, ale zachraňuje – něco takového je v judaismu nemyslitelné.

„Nepřišel jsem, abych svět soudil, ale abych svět spasil“: tato

Ježíšova slova jsou stejně jako Bůh, který mě miluje a přijímá takového, jaký jsem, i se všemi mými nedostatky, nedůslednostmi, pokušeními a stále stejnými chybami, či jako Bůh, který respektuje mou volbu a nic mi nevnucuje, pro věřícího žida něčím zcela nepochopitelným.

Aby mě Bůh miloval, musím důsledně dodržovat Zákon

Představa Boha, který mě miloval jako první ještě předtím, než jsem pro něj cokoli udělal, je židům vzdálená, i když se místy objevuje i v Bibli. V judaismu musím pro to, aby mě Bůh miloval, důsledně dodržovat Zákon, a čím lépe ho dodržuji, tím víc mě Bůh miluje. Je to vztah „něco za něco“. Ostatně i někteří křesťané mají o Bohu podobnou představu. Ježíšova radostná zvěst o tom, že Bůh je miluje jako otec, k nim ještě nedorazila. S křesťanským Bohem jsem objevil jiného Boha, Boha, který mě miluje kvůli tomu, kdo jsem, což samozřejmě není v rozporu s tím, že se snažím žít mravně, protože morální pravidla jsou školou lásky. Právě v tom spočívá smysl slov svatého Augustina: „Miluj a dělej si, co chceš.“

V čem spočívá revoluce, s níž přišel Kristus

Stejně jako svatý Pavel se chlubím svými slabostmi, protože vím, že skrze mou nedokonalost působí Bůh. Bůh k tomu, aby ve mně působil a přetvářel mé tělo, duši i ducha svou láskou, nepotřebuje, abych byl dokonalý. Pochopit to je pro nás těžké, protože nás – mimo jiné i ve škole – vychovávali k tomu, že všechno si musíme tak či onak zasloužit. Tento bod tolik zdůrazňuji proto, abychom dobře chápali, v čem spočívá revoluce, s níž přišel Kristus, ale zároveň judaismus a křesťanství proti sobě stavět nechci, protože to nikdy nedělal ani Ježíš. Ježíš se stavěl proti zákonictví.

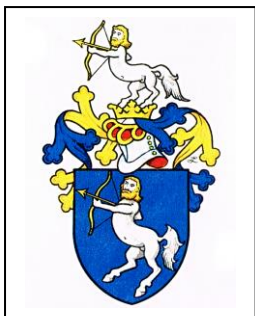
Vztah křesťanství a judaismu je podle mého názoru jako vztah syna k matce. Vždycky bude synem své matky a bude jí ctít, ale aby mohl žít, musí se od ní oddělit. Teprve potom může syn přinést něco nového.

*Zpracováno podle knihy: Jean-Marie Élie Setbona, **Od jarmulky ke kříži**, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství*

Autor knihy Jean-Marie Élie Setbon sice vyrostl v židovské rodině, a stal se dokonce rabínem, ale v dospělosti objevil Ježíše Krista.

Z HISTORIE POHŘBÍVÁNÍ VE FRYŠTÁCKÉM KOSTELE (2. DÍL)

V minulém čísle Farníčku jsme uvedli nový seriál, který se věnuje tématu pohřbívání v místním kostele během uplynulých staletí. Jak už bylo v úvodním dílu naznačeno, dnes se začneme zabývat otázkou datace vzniku krypty, jež se nachází přímo pod presbytářem.

Pohřbívání přímo v prostorách kostela mělo v dějinách přidavek jisté exkluzivity a týkalo se pouze privilegovaných vrstev, neboť naprostá většina pohřbů prostého obyvatelstva byla jinak realizována do hrobů na hřbitově kolem kostela. Budování zděných podzemních hrodek bylo tedy zpravidla záležitostí šlechtických rodin (majitelů panství), které zde pohřbívaly své zesnulé členy. Je zřejmé, že ne jinak tomu bylo i ve Fryštáku. Podle výsledků letošního stavebně historického průzkumu presbytáře, na který jsme již odkazovali, je výstavba zdejší krypty datována na konec 16. nebo začátek 17. století.

Pokud se ale podíváme na situaci na tehdejší lukovském panství, do kterého městečko Fryšták patřilo, je tato datace přinejmenším nejistá. V uvedeném období totiž panství vlastnil rod Nekešů z Landeka (**erb na obrázku**), jenž si za své pohřebiště zvolil starý kostelík ve Štípkě, čímž v podstatě navázal na tamní tradici pohřbívání již z doby Šternberků, kteří hrad Lukov drželi do roku 1511. O Štípkě jako rodové nekropoli Nekešů svědčí především tři dochované náhrobky příslušníků této rodiny při tamním kostelíku, přičemž dva z nich je podle nápisů možné přiřadit konkrétním členům této rodiny: Janu ml. Nekeši z Landeka († 1568) a jeho manželce Barboře Bítovské ze Slavíkovíc († 1576). Vznik obou náhrobků je odborníky datován právě na přelom 16. a 17. století.

Potomek Jana ml. Nekeše – Václav Nekeš († 1607), který zdědil panství Lukov, sice ve Štípkě neodpočívá, avšak ani on zřejmě nebyl stavitelem krypty pod farním kostelem ve Fryštáku. Podle svého přání byl totiž pochován v Rymicích, jež vedle Lukova rovněž majetkově vlastnil. O tom, že Václav určitě neplánoval přenést pohřebiště rodu do Fryštáku, svědčí i to, že se tímto místem měl v budoucnu zřejmě stát nově založený kostel Panny Marie s kartuziánským klášterem ve Štípkě, jehož výstavbu iniciovala poslední majitelka panství z rodu Nekešů – Lukrecie († 1614), jež byla neteří zmíněného Václava Nekeše. Kromě toho, že i Lukrecie byla původně pochována ve štípském kostelíku, počítal patrně její manžel Albrecht z Valdštejna s tím, že po zbudování nového kostela budou její ostatky přeneseny a nově uloženy právě do prostor této svatyně. Když se totiž Valdštejn vlivem bouřlivých politických událostí souvisejících se zahájením třicetileté války rozhodl lukovské panství opustit, přesídlit do Čech, a ponechat tak rozestavěný štípský kostel svému osudu, nechal v roce 1625 ostatky Lukrecie převézt ze Štípy na své nové panství. Nejprve byly provizorně uchovávány v kostele v Radimí a po dokončení krypty v rozestavěném kostele kartuziánského kostela ve Valdčicích, kam Valdštejn přemístil mnišský konvent ze Štípy, byly v roce 1632 uloženy na toto místo (mnohem později pak byly přeneseny do Mnichova Hradiště). Je tedy zřejmé, že za Nekešů nebyla krypta pod fryštáckým kostelem patrně zbudována, a datum její výstavby je tak nutné posunout na pozdější dobu. V pátrání, kdo mohl stát za jejím vznikem, budeme pokračovat zase příště.

Vít Němec

- 1.11. Slavnost Všech svatých
 2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – Dušičky
 4.11. 31. neděle v mezidobí
 9.11. Posvěcení Lateránské baziliky
 10.11. Památka svatého Lva Velikého
 11.11. 32. neděle v mezidobí
 12.11. Památka svatého Josafata
 13.11. Památka svaté Anežky České
 17.11. Památka svaté Alžběty Uherské
 18.11. 33. neděle v mezidobí
 22.11. Památka svaté Cecílie
 25.11. Slavnost Ježíše Krista Krále
 30.11. Svátek svatého Ondřeje

POZVÁNKA NA AKCI

Ve dnech 23. a 24. listopadu 2018 se v Olomouci uskuteční třetí ročník Konference o evangelizaci. V přednáškách vystoupí mnoho zajímavých hostů, kteří mají zkušenosti s novou evangelizací. Např. Miriam Swaffield, známá svou evangelizací mezi studenty v Anglii, P. Josef Prokeš, Pavol Strežo, Kateřina Lachmanová a mnoho dalších. Program je obohacen o paralelní praktické workshopy. Účastníci si tak budou moci vybrat to, co je zajímavá a co může obohatit jejich službu. V pátek proběhne večer chval s kapelou Adorare. Konference je určena široké veřejnosti. Zvláště těm, kdo si přejí, aby jejich farnosti ožily. „Zveme všechny, kteří se chtějí nechat inspirovat, povzbudit a kterým leží na srdci ti, kdo nepoznali Ježíšovu lásku,“ říká P. Vojtěch Koukal z pořádající Komunity Blahoslavenství. Konference může být podle něj pro mnoho lidí odpovědí na jejich otázky a povzbuzením v elánu lásky.

Dvoudenní akce se koná v Regionálním centru v Olomouci pod záštitou Pastoračního centra olomoucké arcidiecéze, Pastoračního střediska brněnské diecéze a Pastoračního úseku ostravsko-opavského biskupství. Přihlášky a informace jsou k dispozici na stránkách www.evangelizace.eu

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z - OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

<i>Tak jak závan větru, pomijí i světská sláva</i>	<i>latinské</i>
<i>Tam, kde jsou peníze, jsou i přátelé</i>	<i>latinské</i>
<i>Ten, kdo se směje, aby zářil, ten je silnější</i>	<i>lidové</i>
<i>Toužit po něčem, je už důvod žít</i>	<i>lidové</i>
<i>Ten, kdo se bojí trnu, neutrhne růži</i>	<i>latinské</i>
<i>Ten, kdo nikdy neupadl, neví, jestli umí vstát</i>	<i>arabské</i>
<i>Tak dlouho se uč, dokud trvá neznalost</i>	<i>latinské</i>
<i>Těžké klasy a plné hlavy se často sklánějí</i>	<i>německé</i>
<i>Toho, kdo chce, osud vede, toho kdo nechce, vleče</i>	<i>latinské</i>
<i>Uvážlivost je ctností moudrých</i>	<i>perské</i>

OSMISMĚRKA NA LISTOPAD

X	L	O	CH	O	CH	CH	CH	A	R	U	M	CH	R	X
CH	CH	I	O	CH	V	U	T	O	B	O	CH	L	Š	CH
V	A	A	Ř	A	K	CH	D	L	I	CH	R	U	CH	A
O	O	E	L	Á	B	L	O	O	A	K	O	P	O	CH
S	S	Č	D	C	P	E	M	R	B	L	P	Y	V	A
T	O	U	R	A	E	U	L	T	O	I	Y	O	A	R
V	CH	A	R	T	A	D	L	CH	D	Š	N	I	N	K
O	L	D	A	P	A	CH	O	A	U	Ý	Ě	E	E	O
K	A	P	U	L	A	CH	A	N	CH	O	D	E	C	V

4. Chaos

Chodec

Chvost

Chvalčov

5. Chachar

Chochol

6. Chalupa

8. Chalcedon

Chatrč

Chopok

Charkov

Chalupáři

Charta

Choroš

Chudoba

Chocholouš

Chleba

Chřest

Churchil

9. Chudobinec

Chlupy

Chudák

7. Chapadlo

Chmuro

Chuchle

Chovanec

Chobot

Chýnov

Chropyně

Znáte hudební nástroj....tajenka (9 písmen)

Tajenka z minula – Hercegovina

Připravil: František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 3. 11. 2018 V NÁKLADU 200 KS.